

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Kje je nevarnost?

Sedaj, ko so dognane deželnozborske volitve, nastal je v tistih krogih, ki so hoteli petnajst kaplanov v deželno zbornico poslati, hud vrišč. Dan za dnevom nas preklinjajo ter nam s proroškim duhom odkazujejo prostore, katere bomo po njihovem mnenju nekdanj zasedali v črnem peklu!

Pri tem so ti gospodje naudani s silovito ošabnostjo in njihova pisava se odlikuje s tisto surovostjo, katero človek navadno le v žganjarijah opazuje.

Peščica mladih gospodov polastila se je tabora naše duhovske stranke in sedaj ondi razgraja in razsaja, kakor družba, ki se je do grla napila dobrega vina.

Ti duhovniški pretorjanci ne poznajo nikake discipline več in še celo kanonika Dragotina Kluna, ki je bil toliko časa njihov prefectus praetorio, vrgli so mej staro železje, ter ga hoteli v njegovem lastnem volilnem okraji izpodriniti na ljubo razposajenemu kaplanu!

Ti mladi ljudje sedaj neprestano kriče, da mora boj biti. Dobro, naj je boj! Ali oni sami bi nas ne vznemirjevali in tudi bi se boja z njimi ne bali.

Kar pa nas vznemirja, je to, da Trnovski in št. Jakobski kaplani ne stojijo sami nam nasproti; za njimi stoji ter jim daje potuho — čemu bi se bali odkritosrčne besede Njega ekselencija premilostljivi knezoškof Ljubljanski, Jakob Missia. Zategadelj se je boja bati, in tu je iskati nevarnosti tega boja!

Ko je visoki gospod prihajal v deželo, kipele so mu naše srca nasproti in pričakovali smo, da bode nam vsaj pravičen, če že ne toliko naklonjen, kakor je bil naklonjen Slovencem knezoškof Pogačar.

Sedaj pa je dokazano, da gospod knezoškof slovenske narodnosti ne ljubi, in dokazuje imamo v rokah, da se z visocega svojega mesta utika v našo politično gibanje na tak način, da nam škoduje. To se pravi škoduje, v kolikor se tiče politike!

Pri tem se niti ne oziramo na to, da je mlajše duhovništvo razdražil in napojil s tistim fanatizmom, ki presega vse meje.

Nasledki tega fanatizma služili bodo v kvar ne samo slovenski narodnosti, temveč tudi cerkvi sami.

Mi imamo pred očmi drugo delovanje našega premilostljivega knezoškofa; to je njegovo strogo politično delovanje, ki nema z visokim njegovim poslom ničesar opraviti, tako, da sme vsak državljani svojo kritiko o tem delovanju izreči. To in ničesar drugega je namen tem vrsticam.

Nazori, ki vodijo Njega ekselencijo pri tem delovanju razvidijo se najbolje iz sledečega dogodka.

Znano je, da je sedanji justični minister nepristopen slovenskim državnim poslancem, in znano je tudi, da je dosedaj imenoval za slovenske pokrajine večinoma uradnike nemškega mišljenja.

Mi ne kritikujemo teh imenovanj in smo prepričani, da se je grof Schönborn ravnal pri tem po strogih predpisih zakona. Za uradniška mesta ne sme odločevati politično mišljenje, temveč jedino le sposobnost. Tako je bilo do sedaj, tako bode tudi v prihodnje.

Vender pa sta dva odlična slovenska politika in državna poslanca menila, da grof Schönborn ni dobro poučen o slovenskih razmerah. Ojačala sta se, ter se nekega dne podala v justičnega ministra palačo, da bi si ondu izprosila avdienco. To se jima je posrečilo, in vsprejel jih je justični minister, dasi s prav mrzlim obrazom. Če tudi jima grof Schönborn niti sedeža ponudil ni, se vender nesto dala otrestiti, in pričela sta z obupnim pogumom političen razgovor.

V teku tega razgovora dotaknila sta se tudi vprašanja o slovenskem uradovanju.

Ironično jima je odgovoril minister: „Kaj hočeta, gospoda, saj Slovenci nemate niti jezika, ki bi bil sposoben za uradovanje. Književnega vašega jezika ljudstvo samo ne ume, tako, da je s slovenskim odlokom ravno toliko ljudstvu pomagano, kakor z nemškim!“

Ko sta začudena poslanca ponižno vpraševala, s katerega vira je gospod minister to modrost zajel, začela sta sledeči odgovor: „Ravno na tem stolu sedel je gospod knezoškof Ljubljanski ko me je pred kratkim obiskal, in trdil je

z vso odločnostjo, da slovenskega jezika tako rekoč ni, da se pri vas skoro na vsake dve uri govori drug jezik in da ljudstvo njegovih pridigarjev, ki z lece v slovenskem jeziku govore, niti ne nme!

Za danes mislimo, da je s tem vzgledom povedano vse, kar je potrebno povedati. Da je njega knežja milost samo navadni politik, bi mu mi svoje mnenje prav odkritosrčno razložili. Ker pa je oseba Ljubljanskega knezoškofa tesno spojena z visokim cerkvenim dostojanstvom, rajši molčimo. To pa trdimo iz celega srca, da bi bilo pač pretužno za naše razmere, če bi se knezoškof Ljubljanski ponižal na tisto stališče, koje zavzema slaboglasni opat Wretachko v nemškem Celji.

Tridnevna slavnost Vodnikova.

Došli so naslednji telegrami:

Beljak:

Da smo tudi me Slovenke,
Da slovensk je Goratan,
Narod naš dokaze hrani,
Jezik naš in duh in stan.

Živeli! Slava! Slovenke v Beljaku.

Celovec:

Ne hčere, ne sina
Po tebi ni b'lo
Dovolj je spomina,
Te pesmi pojo.

Celovške Slovenke.

Pazin: Usvišenoj slavi prigodom odkriča spomenika buditelja slovenskoga naroda pridružuje se svim srcem.

Dr. Dukič.

Zagreb: Slavimo danas s Vami genij pesnika „Oživljene Ilirije“. Neka nam bratstvo Vodnikom opjevano bude žarko sunce koje da nas što skorije ogrije! Slava Vodniku!

Odbor „Matice Hrvatske“:

Iv. Kukuljević, predsjednik; Iv. Kostrenčić, tajnik.

Videm: Srcem in dušoj z Vami! Živeli! Slava! Iz tužne Benečije: Ivan Trinko.

Plovdiv:

Ne hčere ne sina,
A vsa domovina. Bezenšek.

LISTEK

Blôdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

XI.

Kaplan bil je že četrti teden na Okrouhelski fari, a še vedno se mu je zdelo, da je v tujini — v popolnoma neprijazni tujini. Gospod župnik mu je sicer rekel, da se tu udomači koj drugi dan, da sicer tudi sam ni odtod, ali ako bi mu rekli, naj gre v svoje rodišče, da bo na tamošnji bogati fari dekan, raje bi ostal tu. Gospod župnik ponudil se mu je, da mu hoče biti otec, a težko se je privaditi novemu otcu, ko stari, dobri otec počiva v senci cerkve z leseno streho in iz njegovega groba šepče pokopališčna trava do sem: „ne pozabi!“

Težko privaditi se je novemu domu, ko je stari, in če je tudi uboren, globoko utisnjen v mlademu srcu, ko je pod rojstno streho stara duša, ki dan in noč misli na svoje jedino dete, moli zanj

k Bogu, kateremu jo je odgojevala in tudi odgojila. — In če še ona položi drago, staro glavo v lahek počitek? Potem še-le leže tujina na prsi kakor grobni kamen!

„Težko se je privaditi, čestiti gospod!“ rekel je po obedu mladi duhovnik, ko mu je župnik zopet hvalil z najljubeznivejšimi besedami svoje res da le duševno očetstvo.

„Pojdite na sprehod in krenite tija-le k Lotiboři. Tam je nekaj romantike, jaz drugam niti ne grem. Nekdanj zahajal sem tudi proti Jiřicam, a to je že moralo biti tako. Na to stran je vse preveč enolično. In potem ne dadé ljudje človeku miru. Kakor pravim, dobri so, pridni, a jaz nečem, da bi me kdo motil, kedar grem pod šire nebo. V onem drevoredu pa bi se človek v resnici zaviti moral v neviden plašč. Tu je kdo, tam kdo... Poleg tega pa se čujejo v poslednjem času še čudne reči o Jiřicah, kakor bi bili ondu pozabili četrte božje zapovedi. Glave neki vzdigujejo. I no, i no, dragi gospod brate, tako je z ljudmi, in zato je tem bolje čim dalje se je od njih!“

Gospod župnik srknil je pri tem iz vrča napolnjenega z izvrstnim pivom. „Duhovenstvo mora z gospodo po eni poti, in kjer ni bilo tega, ni bilo

dobro!“ Gospod župnik pogledal je kaplana z običajnim nasmehom, a z nekako preveč motrečim okom.

„Cesar Jožef jim je res dal prostosti. Podal jim je prst, a oni hoteli so celo roko!“

Gospod župnik si je zopet omočil usta v penah prozornega nektarja iz knežje pivovarnice.

„Minilo nedeljo so neki odrekli razven enega pokorščino milostljivi Visokosti. Ali niste ničesar slišali o tem, čestiti gospod?“

Pripovedoval mi je sodnik Květ. Srečal sem se z njim.“

„Aha, sodnik Květ! Zalezoval vas je, gospod brat!“

„Srečala sva se slučajno, čestiti gospod!“

„Aha, slučajno! Vidite! — Vidite! In potem vas je gotovo vprašal, kaj vi temu pravite?“

„Res je vprašal!“

„In vi?“

Gospod župnik izpil je zdaj iz vrčka toliko, kar bi šlo v naprstnik.

Gospod kaplan je molčal. Župniku ni ušla zadrega mladega duhovnika.

„Vi gotovo niste njih ravnanja pohvalili. Vi ste, kakor čujem, jako dobro studovali, umeli ste bajé izvrstno razlagati sveto pismo; vi veste, kaj pravi

Milan: Jeden zarod poganja ves nov, zarod zavednih sinov Slave, ki danes iz vseh krajev razkosane majke Slovenije pred Tvojim spomenikom združeni pričajo jedinstvo svoje v belej Ljubljani kliče: Sloven'ja zjedinjena vstan'!

Josip Noll.

Pariz: Slava Vodniku! Guttman, Šubic.

Podkloster: Večna Slava prvemu pesniku in buditelju naroda. Duh njegov naj oživilja naš narod! Slava njegovim častiteljem.

Gregor Einspieler.

Zabnica: Višarski duhovniki v duhu navzoči pri redki narodni svečanosti kličejo slavljencu Vodniku, njegovim častilcem in milemu narodu slovenskemu. Slava! Živio!

Incko, Sever, Mikulš Marinič, Premru, Virnik.

Pazin: Večni spomin in Slava prvemu buditelju in vodniku naroda slovenskega.

Vodnikovi častilci v Pazinu.

Trst: Hvaležnost Vodniku, ljubezen domovini poklanjata tudi na obalah Jadranskega morja, Zmagoslav Kalister, Josip Straus.

Ajdovščina: Občni zbor „Edinosti“ kliče vsem častilcem nepozabljivega Vodnika Slava!!

Društvo „Edinost“.

Cazin: Probuditelju novoslovenskega slovstva večna slava. Suta in Sever.

Zagreb: Probuditelju naroda in pesniku Ilirije oživljene večna Slava.

Slovenci v Zagrebu.

Višnjagora: Neumrjoča ti ostala, bode slava večni čas!

Častilci Vodnikovi Zatiško-Višnjegorski: Sodnik Jenčič, sodnijski pristav Kastrevc; notar Pirnat, poštar Karlinger, rodbina Gilly, učitelj Janovsky, učiteljica Lavoslava Leskovic, Dolinar in Gladnik.

Višnjagora: Valentinu Vodniku, probuditelju naroda slovenskega večna slava! Častilcem Vodnikovim vznebesni živio!

Požarna bramba Višenjska Skerbinec, Starcer.

Št. Paul: Slava probuditelju Vodniku Slovenskega naroda, živeli častilci njegovi!

Fran Salezy Pirc, Bendiktinec v Št. Pavlu na Koroškem

Velikovec: Vodnik, tvoj duh naj živi mej nami na veke! Sirnik, kanonik.

Grabštanj: Slava slavljencem Vodnikovim, živi duh Vodnikov!

Rodoljubi Grabštanjski. Bizer, dekan.

Gorica: Od bregov zelene Soče hčere snežnega Triglava, treh rodov slovanskih sini kličejo Vodniku Slava! Slovanski bogoslovci.

Trst. — Narodnemu apostolu Slava, njegovim častiteljem burni Živeli!

Uredništvo „Naše Sloge“

Lošin. — Lošinjski Slovenci in Hrvati družijo se v duhu slavnosti Vodnikove. Živel in plodno vstrajal duh pesnikov v korist narodne vzajemnosti.

Beljak. — Slava, večna slava Vodnikovemu spominu! Živeli njega častilci v metropoli slovenski! Slovenci v Beljaku.

sveti Pavel! Ta dogodek je upor, nič drugega; to je ustaja, kmečki nemir... Čestiti gospod, vi ste ga gotovo pokarali. Storili ste tudi prav, saj jim zaslužena kazen ne uide!

„Žalibog, čestiti gospod, da je moja sodba bila drugačna!“

„Drugačna, drugačna! Ali vender kot duhovnika, kot učitelja ljudstva, kot oznanjevalca besede božje!“

„Mislim, da taka, čestiti gospod!“

„Rekli ste: Zmotili ste se, grešili ste!“

„Jaz sem rekel, čestiti gospod, to-le: na vašem mestu bi ne ravnal drugače?“ — Gospod župnik se ni smejal več, temveč gledal je mladega duhovnika s popolnoma spremenjenim obrazom, tako kakor gleda učitelj dijake ali sodnik obtoženca.

„Te vaše besede ostanejo pri meni, izjavil jih ne bom nikjer, a reči vam moram, na ta način bi naju ljubezen prezgodaj usahnila. V ostalem pa pišem to na rovaš vaše neskušnosti v življenji.“

Gospodu župniku spremenil se je zopet glas v običajni, ljubeznjivi zvok.

„Nekaj časa priživite v bogoslovji, potem vas priuče obredom, potem posvetijo in pošljejo mej ljudstvo. Ali duh — duh!“ (Dalje prih.)

Žužemberk. — Prvemu slovenskemu pesniku večna slava! Najlepši spomenik mu bodi neizbrisna hvaležnost njegovega naroda!

Bralno društvo.

Kočevje. — Zjedinjeni v duhu s sinovi širne Slovenije o narodnem prazniku kličejo z Vodnikom: Vsi smo za jednega, jeden za vse.

Slovenci v Kočevji.

Gornjigrad. — Slava vsem, ki stojite pred odkritim spomenikom velikega Vodnika! Z združenimi močmi delujte neutrudno in složno za blagor Slovenije! Trg Gornjigrad.

Št. Pavel v Savinski dolini. — Pesniku Ilirije oživljene, prvemu slovenskemu novinarju pisatelju našemu Valentinu Vodniku Slava! Živeli njega častilci! Da zarod poganja preroben ves nov! Fekonja.

Idrija. — V duhu z brezštevlnimi častilci slavljence kličejo nepozabljivemu Vodniku, prvemu slovenskemu pesniku, Vodniku, uzornemu buditelju svojega naroda: Slava!

„Delavsko bralno društvo.“

Vipava. — Združeni v mislih z Vami kličejo z dna srca: Slava Vodniku!

Čitalnica v Vipavi.

Bohinjska Bistrica. — Iz pod Triglava kliče Bohinj majka Slava!

Narodna Čitalnica v Bistrici.

Idrija. — Narodna Idrija slavi v duhu z Vami najlepši dan hvaležnih Slovencev, dan odkritja spomenika prvega našega pesnika Vodnika.

„Čitalnica“.

Kranjskagora. — Vseslovenska slavnost Vodnikova v središču slovenskem priča, da Slovencem tudi Karavanke neso neprestopne planke, Živeli!

Artelj Bernik.

Postojina. — Slava našemu prvemu pesniku Valentinu Vodniku!

Gril, Vodopivec, Šeber, Paternost.

Krško. — Večna slava prvemu pesniku in učitelju slovenskemu. „Pedagogiško društvo.“

Žužemberk. — Slava Vodniku, učitelju buditelju! Živeli zbrani častilci! Gasilci.

Krško. — Častenji prvega slovenskega pesnika in narodnega probuditelja pridružuje se „Bralno društvo“ na Krškem z naučenim Slava!

Novo Mesto. — Spominu Vodnikovemu Slava! Iskren pozdrav vsem, kateri so, kakor on, pravi prijatelji naroda, resnice in svobode.

„Dolenjsko pevsko društvo.“

Novo Mesto. — Prvemu buditelju slovenskega naroda neumrljivemu pesniku in njegovim častilcem kliče večna slava Jelovšek, Jenič.

Vipava. — Probuditelju našega naroda, slavnemu našemu pesniku ohranjen bode na veke spomin! Hvaležnim srcem torej zakličemo zbrani rodoljubi, Slava! Slava Vodniku!

Glavna občina Vipavska.

Vipava. — Slava vodniku, slava slaviteljem njegovim, kliče

„Bralno društvo“ na Colu.

Kastanjevec, Ažman, Rovani ml. Rovani st., Smrdu, Fran Bajc. (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. julija.

Danes so volitve za **deželne zbornice** končane. Danes so volili češki veleposestniki. O izidu še sicer nemamo poročila, toda ni dvombe, da so voljeni konservativni kandidati, ker se liberalci volitve niso udeležili.

Žganjipivstvo na **Koroškem** nekoliko pomena. V prvi polovici letošnjega leta je deželna naklada od žganja deželi donesla 34.384 gld. 46½ kr. manj nego v prvi polovici lanskega leta. Lani so znašali kosmati dohodki te priklade v prvih šestih mesecih 96.383 gld. 52 kr., letos pa le 61.999 gld. 5½ kr. Temu pomanjšanju žganjipitja je pač nekoliko vzrok veliki državni davek od žganja.

Vnanje države.

Belgrajski uradni list zagotavlja, da so poročila o roparjih v **Srbiji** pretirana. Sedaj se nekda le še 42 roparjev klati po deželi, 14 so jih pa že pobili ali pa ujeli, ali pa so jih pregnali iz Srbije. Mi radi verjamemo, da razmere v Srbiji neso tako žalostne, kakor jih nam slikajo nemški in madjarski listi ali pa organ srbskih liberalcev, kateri iz strankarskih ozirov stvari pretirava, čudno se nam pa vender zdi, da bi srbska vlada imela roparje tako natančno preštete, vsaj v družih državah dosedaj nikdar neso tako natančno vedeli, koliko imajo podobnih zločincev. Minister notranjih zadev je za-

hteval, da bi mu dali vojakov na razpolaganje za preganjanje roparjev. Vojni minister pa v to drugače neče privoliti, nego da bode vojaščina popolnem zase samostojno postopala, nevisno od administrativnih oblastev, Minister Tausanović pa s tem ni zadovoljen in hoče poskusiti roparje ugnati samo z žandarmerijo. Mej roparji je mnogo pobeglih kazencev. Kakor poroča nek srbski list, je nedavno zopet 27 ujetnikov pobegnilo iz Belgrajske trdnjave.

V **Rusiji** živeli Nemci so postavili v nekem vrtu v Moskvi spomenik pokojnemu cesarju Viljemu I. in ga odkrili dne 7. t. m. Slavnosti odkritja udeležili so se generalni guverner Moskovski knez Dolgoruki, civilni guverner knez Galicin, vojaški poveljnik Moskovskega okraja gener. adjutant Kostanda, ravnatelj arhiva ministerstva vnanjih zadev baron Bühla, avstrijski in nemški generalni konzul. Pri banketu je knez Dolgoruki napival nemški cesarski hiši in nemški koloniji v Moskvi. „Novoje Vremja“ piše, da nema nič proti temu, da so Nemci v Rusiji postavili spomenik cesarju Viljemu, ki je bil prijatelj Rusije. Res je 1879. leta sklenil zvezo z najzagrizennejšimi sovražniki Rusije, toda to napako popravil je na smrtni postelji naročajoč nastopnikom svojim, da naj z Rusijo spoštljivo postopajo.

V Albaniji živi mnogo emigrantov iz Bosne in Hercegovine in Črnogore v veliki revščini. Te dni jih je povabil k sebi **turški** generalni guverner v Skadru in je jim ponudil neobdelane zemlje okrog Kroje. Vsaka rodbina dobi 100 oral zemlje, potrebna semena in orodje. Emigrantje so odposlali več mož, da ogledajo ponujana posestva. — Turški krogi so nekako nezaupni proti Srbiji in Črnogori. Zaradi tega so zbrali ob srbskeji meji nad trideset turških batalijonov in se pripravljajo, da mobilizujejo še reservo. Tej nezaupnosti so povod razne izjave srbskih državnikov ob Kosovskeji slavnosti.

V **francoskeji** zbornici je skoro slednji dan kak nov škandal. V soboto je bil na vrsti predlog, da nikdo ne sme kandidovati več nego v enem okraji. Oni, ki koga kandidujejo, ko je že napovedal kandidaturu v kakem drugem kraji, se bodo strogo kaznovali. Ta predlog je naperjen proti generalu Boulangerju in zaradi tega hočejo pristaši njegovi vse sile napeti, da ga zbornica ne sprejme. Zbornica je pa vzlic vsemu upiranju začela debato o tem predlogu. Poslanca monarhist marquis de Broteuil in Andreux sta kaj dobro, toda mirno pobijala predlog. Mej govoroma teh dveh poslancev so se pa nekateri drugi poslanci prepirali mej sabo in obkladali ne baš s parlamentarnimi izrazi. Hrup je pa dosegel še le vrhunec, ko je začel govoriti La Hérisse, jeden najvernejših pristašev Boulangerjevih in je stavil ironičen predlog: 1. General Boulanger se ne sme voliti v nobenem okraji. 2. Poslanci, kateri so glasovali, da se toži Boulanger, so neodstavljeni. 3. Vsak državljani, ki dá glas Boulangerju, se iztira iz domovine. Ko je ta poslanec se izrazil o ministrih, da ne spadajo na ministersko klop temveč v ječo, je nastal velik hrup. Ker ni hotel preklicati teh besed, je zbornica sklenila, da ga izključi za nekaj časa. Ker pa se hrup ni hotel poleči in govornik ni hotel iti z govorniškega odra, morala se je pretrgati seja.

Dopisi.

Z Notranjskega 10. julija. [Izv. dop.] Dovršene so deželnozbornske volitve. Počasi vrača se zopet prelubi mir v vašo milo domovino, po kateri je osobito po nekaterih krajih vladala več dnij silna razburjenost. Radi tega se volitev vselej nekako bojimo. Dobro je pa vender, ker pri tej priliki spoznavamo prave značaje in zavednost. Mi Notranjci smo tudi pri tej priliki svojo nalogo častno rešili in tako svetu pokazali, da smo vredni pridevka „zavedna Notranjska“. Vemo, da jih je mnogo, ki bi radi kaj več čuli, kako se je vršila volitev za kmetske občine v Postojini. Zato hočemo to nekoliko popisati. Tu ni slo toliko za stvar, kolikor pa za osobo in delalo se je strastno proti starima poslancema, osobito proti g. Kavčiču. Kje je izvir sovraštva proti temu gospodu, to vsi kaj dobro vemo. Temu sovraštvu pridružila se je tudi duhovščina, s popolno nado, da s to pomočjo lahko spravijo jednega svojih v deželni zbor. Pristopila jim je na pomoč tudi graščina Windischgrätzova in par nenarodnih liberalcev. Obdan od take sile in pod takim pritiskom ustrajati je moral kremeniti značaj našega zavednega Notranjca. Res je, da se je marsikdo, kateremu je bilo znano, s kakimi silami da se dela proti g. Kavčiču, bal, da poslednji zmagal ne bode. Nasprotne stranke agitatorji so to tudi vedeli dobro porabiti in vsacemu, ki se jim ni hotel takoj udati, so grozili in žugali s tem, kaj da jih vse čaka na tem svetu. Ali Notranjci smo in ostajamo Notranjci, in zopet smo svetu pokazali, da nismo slepo orodje, kar bi radi nekateri fanatiki.

Prišel je dan volitve. V gostilni Vičičevi pričeli so se shajati volilni možje in to oni, ki so bili za stara dva kandidata. Osobito mnogo je bilo iskrenih ter odličnih narodnjakov iz Logaškega

okraja. Kdor je stopil na dvorišče imenovane gostilne, moral je takoj spoznati, na kateri strani bode zmaga. Tu kraljevala je zadovoljnost in veselje. Smehljaje pozdravljali so se volilni možje, dobro vedoč, da je zmaga njihova. Da celo agitatorji, o kojih se smelo trdi, da o enakih prilikah nikdar ne mirujejo, ker so silno spretni, bili so v neki zadovoljnosti popolnoma mirni svesti si, da so svojo nalogo častno rešili. Ker so možje naše stranke kremenitega značaja, se ni bilo bati, da se bodo dali pregovoriti ali pa s silnimi pogledi splasiti. Veselo korakalo se je na volišče. Gospod glavar Schwarz pričel je volitev, ter sam pisal imena onih, ki so se volili za komisijo. Že pri tej volitvi pokazalo se je, kje da bode zmaga, ker izvoljeni so bili sami naši. Nekemu volilcu se zareče, kar ni bilo nič čudnega, da pravi: „gospod dr. Kavčič“. Načelnik komisije reče: „morda Hinko Kavčič“. Nato pa opomni prav glasno g. glavar Schwarz, da nema nihče govoriti in ko se je oglašil še drugi ud komisiji, je glavar takoj zažugal, da bode volitev sistoval in volilce odstranil. Ker pa je večina udov komisije dobro vedela, kam pes taco moli, so z lepim izgledom molčali in potrpežli. In na tak način dobil je po volji gosp. Schwarz dr. Kavčič dva glasu. Ko bi smeli, bi se drznili z vso dostojnostjo in ponižnostjo vprašati g. glavarja Schwarz: Zakaj pa se voli volilna komisija? Ali za volilno komisijo notranjskih kmetijskih občin, ne velja volilni red deželne zbornice § 40. Uverjeni smo, da bi bila večina volilne komisije odločno protestovala ako bi bilo potrebno, ali več kot zmagati se ni želelo, kar se je pa sijajno izvršilo, navzlic nasprotovanju. Čast Notranjcev je rešena. Živeli notranjski značajni možje!

Shod volilcev Ljubljanskih,

ki ga je včeraj dopoldne ob 10 uri v stekleni salon tukajšne čitalnice sklical deželni poslanec gospod Hribar, bil je jako dobro obiskan. Prisotnih bilo je okoli 100 volilcev. Ko je izbrani predsednik F. Kersnik otvoril zborovanje, poprijel je gospod Hribar besedo in v daljšem, čisto odobranem govoru razvijal svoj program. Zdelo se mu je potrebno stopiti pred volilce in razložiti jim svoj program, ker ni sam kandidoval, temveč so ga volilci sami kandidovali in počastili s svojim zaupanjem. Umestno je, da pove, kako misli postopati kot poslanec mesta Ljubljanskega. Z gospodi sopolanci delal bode vzajemno, vladi nasproti pa ne bode delal „fakcijske opozicije“, a povzdigoval svoj glas za pravice narodove. — Zadnje zasedanje deželne zbornice bilo je zelo plodovito, gotovo bode tudi bodoče, v katerem pridejo na vrsto predmeti tikajoči se koristij glavnega mesta. Za koristi bele Ljubljane se bode vsekdar vestno potezal, ne zaradi tega, ker sam v tem mestu biva, temveč radi tega, ker je glavno mesto jako važno za vsak narod. Ako metropola napreduje, napreduje tudi ves narod. To vidimo n. pr. pri Parizu in zlati Pragi. Mora se delati na to, da se Ljubljana razvije, kajti zelo važno bi bilo za Slovence, ko bi imeli mesto broječe kacic 100.000 prebivalcev, kakor n. pr. Gradec. Tudi glede davčne kvote zasluži Ljubljana, da dežela pospešuje njen razvoj, kajti od 1.100.000 davka pripada Ljubljani nad 300.000 gld.

Mej točkami, ki utegnejo priti kmalu na vrsto, bode izvestno deželna bolnica. To poslopje mora se iz zdravstvenih ozirav odstraniti z najživahnejše ceste, a tudi zaradi tega, da se bode mesto ondu moglo razvijati, da se bodo zgradila nova poslopja, odprle nove ulice. Po veledušnega g. Gorupa ponudbi bode to mogoče. S kupnino v znesku 120.000, z doneskom mesta Ljubljanskega bode deželi možno izpeljati ta načrt in potem uplivati na visoki erar, da se premesti iz mesta tudi vojaška bolnica s svojimi skladišči, ki iz zdravstvenih in družinih ozirav več tjakaj ne sodi. V tem zmislu so se že storili nekateri potrebni koraki in za presvetlega cesarja prisotnosti 1883. l. predložila se je bila prošnja in ponudila velika vsota za vojaško bolnico, a prošnji se ni ugodilo. Ko bode premeščena deželna bolnica, bode to ložje in mesto se bode potem razširilo in okrasilo.

Govornik je v mestnem zboru že pred štirimi leti predlagal, naj se vlada naprosi, da kakor v družinih mestih tudi v Ljubljani zgradi posebno veliko poslopje za poštne in brzojavne urade. Po ne kem naključji se prošnja še ni predložila, a stvar se bode sprožila, ker je nujna kakor glede predmeta, tako tudi glede uradovanja in uradnikov, za katere so sedanji prostori nedostatni.

Poslanec Hribar potem nadalje razpravlja potrebo, da se pomnože glavni zavodi v mestu, ker so le tu vsi pogoji na razpolago. Tak zavod n. pr. je nova obrtna šola, katera izvrstno napreduje, kakor se je sam prepričal. A šola še ni popolna, treba še družinih oddelkov, kakor je v Gradcu in Trstu, ker neso hoteli dovoliti slovenskega pouka, da se naša mladina ne more izobraževati in tekmoovati s tujci. Treba bode naprositi vlado, da še več stori in se sploh bolj ozira na ozemlje mej Gradcem in Trstom. Potem pripoveduje, kako neosnovana bila je bojazen, da bode obrtna šola škodovala obrtnikom, poudarja njene koristi, omenja dela v kaznilnicah, govori obširno o višji dekliski šoli in njeni potrebi i. t. d.

Naposled je govornik naglašal, da bode odločno, kakor doslej, tudi v bodoče deloval za narod slovenski a pri tem gledal tudi preko Mure in Sotle na Slovence v Avstriji, ki so najmočnejša narodnost v državi, ki so 1848. l. rešili Avstrijo, na bojiščih prelivali kri in bodo tudi zanaprej pod presvetlega vladarja žezlom z zjedinjenimi močmi doprinašali žrtve v krvi in denarji, kateri torej smejo zahtevati, da se njih želje jemlje v poštev.

Izvrstni govor bil je sprejet z živioklici, na kar se je oglašil k besedi g. Kunc ter v dobro osnovanem govoru izrekel, da smejo obrtniki s programom, ki so ga ravnokar čuli, biti popolnoma zadovoljni, potem razpravljal obrtniško stališče, naposled pa mej glasnimi dobroklici odločno zavračal zadnjih dnij napade na „nezavedne“ volilce. — S tem je bil shod končan in predsednik zaključil je s primernimi besedami zborovanje.

Domače stvari.

— (Za Prešernov spomenik.) Slovenski dijaki 5., 6. in 7. razreda Ljubljanske gimnazije so bili nabrali 32 gld. 15 kr. za venec, katerega so mislili položiti pred Vodnikov spomenik. Ker se to ni zgodilo, izročili so ta znesek „Pisateljskemu društvu“, da ga uporabi za nameravani Prešernov spomenik. Slava mladim rodoljubnim darovalcem, ki so prvi položili svoj obolus, da se proslavi spomin najženejalnejšega našega pesnika. Uverjeni smo, da se bode „Pisateljsko društvo“ zdaj, ko je po njegovi inicijativi tako srečno in prekrasno izvršen Vodnikov spomenik, potrudilo, da sčasoma postavi spomenik Prešernu, pri čegar brezštevilnih čestilcih bode poziv za darove gotovo našel najboljši odmev.

— (Gospod Josip Abram,) pravnik na Dunajskem vseučilišču, poslal je „Podpornemu društvu za slovenske velikošolce na Dunaji“ 36 gld., katere so darovali sledeči slovenski rodoljubi v Trstu: Gosp. Miha Truden, veletržec, 5 gld.; g. Franjo Abram, sodar, 5 gld.; č. g. mons. Iv. N. Legat, c. kr. gimn. profesor, 5 gld.; g. dr. Simon Pertot, zdravnik, 5 gld.; č. g. dr. Ivan Šust, stolni prošt itd., 5 gld.; g. J. J., narodni učitelj, 5 gld.; g. Val. M. Živič, ingénieur, 2 gld.; č. g. mons. Peter Flego, škofijski kaplan, 2 gld.; g. Josip Abram, pravnik na Dunaji, 2 gld. Presrečna bodi hvala blagim dobrotnikom revnih a marljivih velikošolcev Dunajskih. Da bi jim sledilo mnogo posnemovalcev!

— (Izlet v Divačo.) Kakor smo o svojem času naznanili, izletel bode „Sokol“ dne 4. avgusta v Divačo, da si ogleda tamošnje pred nedavnim odkrito jamo in da sklene pobratimstvo s primorskimi narodnimi društvi. Priprave za ta izlet so se že začele in ni dvojbe, da se bodo izvršile vseskozi povoljno. Opozarjamo torej rodoljubno občinstvo Ljubljansko na ta izlet že danes in izrekamo nado, da bode dne 4. avgusta mnogoštevilno spremljevalo ljubljence našega na kamenita kraška tla. — Iz Ljubljane v Divačo izdajajo se vožnji listki za tja in nazaj in stanejo za 2. razred 7 gld. 10 kr., za tretji razred pa 4 gld. 80 kr.

— (Program izleta v Divačo) določen je tako-le: Po prihodu Ljubljanskega vlaka o polu devetih bode zajutrek po raznih gostilnicah. O polu desetih maša v župnej cerkvi. O polu najdaljših obisk jame, katera bode razsvetljena s 1500 svečami in v katerej se bodo na posebno znamenitih prostorih zažigali magnezijevi plameni. Popoldne skupni obed in sicer kakor bode kdo želel, table d' hote ali pa po listku. Ob štirih popoldne ljudska veselica na prostem, kateri je v ta namen radovoljno odstopil rodoljubni Divaški posestnik A. Obrsnel. Pri ljudske veselici svirala bode godba na ples; telovadili bodo „Sokolci“; nastopala bodo razna pevska društva in prirejale se bodo

otročje igre z dobitki. Ob osmih zvečer odhod iz letnikov.

— (Odlikovanje.) Gospod Hochmann, vodja „Hrvatskega Sokola“, dobil je francosko svetinjo za zasluge v priznanje marljivega in mnogoletnega delovanja za telovadbo na slovanskem jugu.

— (Umrli) je v petek zvečer g. Blaž Šoklič, mestni župnik v Škofjiloki in knezoškofijski duhovni svetnik v 50. letu dobe svoje. Pogreb bil je danes dopoldne.

— (Premeščen) je notar dr. Anton Mravlag iz Radeč v Rogatec.

— (Izmej 34 abiturjentov Ljubljanske gimnazije) jih pojde 24 v bogoslovje, 4 v jus, le 2 na modroslovno fakulteto, 2 v medicino, 1 k montanistiki in 1 k pošti.

— (Vsprejemni izpit) za prvi razred realke napravilo je danes 38 Slovencev in 26 Nemcev.

— (Za obiskovanje učiteljskega tečaja za deško ročno delo na Dunaji) so od deželnega odbora dobili sledeči gg. učitelji podpore po 50 gld.: J. Hribar iz Ljubljane, L. Jelenec iz Št. Jurja pri Kranju, J. Adlešič iz Šmartnega, J. Cepuder iz Litije, J. Janovsky iz Višnjegore, J. Hiti iz Slavine in V. Ribnikar iz Logatca. Tečaj se prične dne 18. t. m. ter jih opozarjamo, da naj pravočasno odidejo.

— („Hrvatsko“) glasilo stranke prava, ustavilo je, kakor smo že omenili, mestno glavarstvo v Zagrebu, in sicer na podlagi §. 1. tisk. zakona, ki slóve: „Vsakdo sme svoje misli v zakonitih mejah potom tiska objavljati in širiti“. Ako se je kdaj kak paragraf napačno uporabljal, se je gotovo v tem slučaju. Ne da bi hoteli opravičevati inkriminovani članek „Rusi i Švabe“, smo trdno prepričani, da ustavljenje lista v obstoječih tiskovnih zakonih ni osnovano.

— (Tatvina.) V soboto po noči splezal je neznan tat skozi okno licejskega poslopja v pritlično sobo, v kateri je vrata siloma odprl, potem v prvem nadstropju ulomil v pisarno gimn. vodje g. Šumana ter ukral iz nezaprte miznice 160 gld. in po istem potu popihal iz poslopja. Policija zasleduje tatu in g. državni pravdnik Pajk bil je sam na lici mesta. Tat ni zapustil drugega sledu, nego odtis svoje noge, ki se je poznala na zaprašeni klopi.

— (Novi bankovci po goldinarji) so že v prometu. Manjši so, nego prejšnji, glede oblike pa se neso posebno posrečili. Risarija bi bila lahko lepša, podoba presvetlega cesarja pa ima hibo, da je brada premala.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Celje 15. julija. Slavnim okrajnim zastopom: Vransko, Gorenjigrad, Šoštanj, Šmarje, in Sevnica kot ustanovnikom, potem slovenskim rodoljubom radostnim srcem javljam, da se je „Južno-štajerska hranilnica“ s sedežem v Celji danes dovolila in začela je takoj poslovati.

Makso Veršec.

Kladno 15. julija. Vojaške straže so v preteklih nočeh zaradi rabuke 36 osob prijele in kazenskemu sodišču izročile. V soboto po noči v samostanu šolskih sester dve okni ubiti, zato žadarmi samostan stalno stražijo. Danes vsi rudarji Buštetradske železnice šli v jame na delo. Nevarnost strajka za zdaj odstranjena.

Pariz 15. julija. Tekom večera bili so na oknih lige patrijotov transparenti, na njih pa Boulanger na konji, črno oblečen, z velikim križem častne legije. Nabrana množica se je smejala, rogala in žvižgala. Narodni praznik vršil se je po vseh mestnih okrajih sijajno. Brzjojavke z dežele in iz inozemskih glavnih mest naznanjajo naudušene pojave francoskega prebivalstva in franscokih naselbin.

Razne vesti.

* (Grozen požar) upepelil je 28. m. m. poljsko mesto Ostrovo pri Kovnu. Ogenj nastal je opoldne v shrambi nekega kupca, kjer je našel v predivu in konopnini prav dobro netivo. Orodje na pomoč došlih ognjegascv bilo je pomankljivo in brizgalnice odpovedale so popolnem svojo službo. Ogenj prekorajil je torej lahko ozke ulice, mej silnim vetrom užgal vse mesto in uničil 1200 hiš. Stolna cerkev, obilo drugih cerkev in državnih poslopij je pogorelo. Škoda ceni se na pol milijona rubljev. V najhujši sili poslali so meščani na kmete po vojaške, kateri so takoj došli na pomoč in de-

lovali jako uspešno. Neka goreča hiša podrla se je na cesto in podsula 30 oseb. Vrh tega zgorelo je mnogo ljudi. Nesrečni pogorelci iskali so po požaru raznoterih stvari, katerih ogenj ni popolnem uničil, kakor denarja, zlatnine, srebrnine itd. * (Potres.) Iz Taškenda se 13. t. m. javlja: Strašen potres razrušil je polovico mesta Čarkenda v Semirječenskem ozemlju.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrto leta gld. 1.15.

Tuji:

12. julija.

Pri **Maltči**: Vogrich iz Pulja. — Sinda iz Vinskih gor. — Košer iz Idrije. — Lifskounig iz Grada. — Lackner iz Kočevja. — Dame iz Opatije. — Schlesinger, Góerman, Kraus z Dunaja.

Pri **Slonu**: Todov iz Bjerta. — Beck z Dunaja. — Hudovernik iz Kranja. — Stajer iz Metlike. — Gogola iz Sljeta. — Vajšel iz Istrije. — Čuček iz Kapodistrije. — Röhler, Arakelini, Stern z Dunaja. Grubitch iz Grada. — Pfriz iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

10. julija: Anton Ronech, mizar, 33 let, Ulice na grad št. 12, za jetiko. — Jera Juvan, gostija, 62 let, Florjanske ulice št. 11, za rakom.

11. julija: Marija Stocker, dekla, 84 let, Kongresni trg št. 16, za oslabljenjem.

12. julija: Helena Žagar, delavka, 58 let, Mestni trg št. 3, za mrtvoudom.

Tržne cene v Ljubljani

dne 13. julija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6	Špeh povojen, kgr.	65
Rež,	4 66	Surovo maslo,	58
Ječmen,	4 16	Jajce, jedno :	1 1/2
Oves,	3	Mleko, liter	7
Ajda,	4 66	Goveje meso, kgr.	54
Proso,	4 66	Telečje	50
Koruza,	4 70	Svinjsko	60
Krompir,	1 60	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	2 14
Maslo,	85	Slama,	2 28
Mast,	70	Drva trda, 4 metr.	6 10
Špeh frišen	60	„ mehka, 4 „	4 15

C. kr. priv.

kneza Auersperga železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—37)

komerčnega litega blaga, peči v velikej izberi, ognjišč in ognjiščnih delov, kotlov v vsakoršnji obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., **cevij** za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalk itd., **rudniških priprav:** stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., **fuzijskih naprav:** valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., **strojnih delov** surovo litih in zlikanih, **parnih strojev** do 50 konjskih sil, **rastlinjakov** in **paviljonov** iz litega in kovanega železa, **mlinskih priprav,** **papirničnih priprav,** **ovnov** za vodne tavbe, **reservarov** v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, **turbin** po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, **transmitsijskih priprav:** vratil, plošč za jermena, čelnih in stožnatih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskih in visečih stelj, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., **strojev vodostolpnice,** **odvajajočih vododržnih strojev,** **vodnih koles** iz litega in kovanega železa, **žaganih delov,** kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti in žag z jarmom, **stiskalnice:** hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., **železa v palicah** in **osij** iz kovanega pretopljenega železa.

 Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Loterijske srečke 13. julija.

V Trstu:	12,	74,	75,	40,	60.
V Linci:	18,	25,	27,	78,	13.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. julija	7. zjutraj	735.4 mm.	25.0° C	sl. szh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	31.6° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	733.1 mm.	24.6° C	sl. vzh.	jas.	
14. julija	7. zjutraj	732.3 mm.	23.9° C	sl. vzh.	jas.	7.30 mm.
	2. popol.	728.8 mm.	30.8° C	sl. jz.	jas. dežja	
	9. zvečer	730.3 mm.	18.4° C	sl. jz.	obl.	

Srednja temperatura 27.1° in 24.4°, za 8.1° in 5.4° nad normalom.

Dunajska borza

dne 15. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 83.85	gld. 83.85
Srebrna renta	84.70	84.70
Zlata renta	109.90	109.85
5% marcna renta	99.85	99.65
Akcije narodne banke	907.—	906.—
Kreditne akcije	302.50	302.75
London	119.20	119.15
Srebro	—	—
Napol.	9.46	9.46
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.30	58.30
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	100	10
Ogerska papirna renta 5%	95	20
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	50
Kreditne srečke	100 gld.	183
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	125
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v.	—	—

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše želodčne bolezni. — Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidne, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. — One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa jedino v lekarni **Cristofolotti v Gorici**; v Ljubljani v lekarnah **U. pl. Trnkoczy** in **G. Piccoli**; v Trstu v lekarnah **C. Zanetti** in **G. B. Rovis**; v Beljaku v lekarni **dr. Kumpf**; v Postojni v lekarni **Fr. Baccarelli**. (348—3)

Po soglasnej sodbi odličnih strokovnjakov je

koroški rimski vrelec

jako odlična zdravilna studenčnica pri **vratnih, želodčnih, mehurih in obistnih boleznih**, pri **kataru, hripavosti, kašljanju**, posebno za otroke, poleg tega pa tudi (424—6)

jako fina namizna voda

s posebno dobrim okusom, brez vseh organskih in železovih otežujočih primesi.

Glavna zaloga v Ljubljani pri **M. E. Supan-u**; prodajajo ga nadalje: **M. Kastner** in **J. Klauer**; v Kranju: **F. Dollenz**.

Aviso.

Dne 22. julija 1889. ob 11. uri dopoldne bode v pisarni Puljskega vojaškega preskrbovalnega magacina pismena ponudbena obravnava za zagotovljenje zakupne oddaje: slame za steljo in postelje, premoga in olja za svečavo za postajo Pulj, nadalje sena, slame za steljo, slame za postelje in trdnih drv za postajo Vodnjan za čas od 1. septembra 1889. do dne 31. avgusta 1890., oziroma premoga za čas od dne 1. januarja 1890. do 31. avgusta 1890.

H kratu se bodo vsprejemale tudi pismene prodajne ponudbe zaradi zalaganja:

- 74.000 kg sena,
- 24.800 kg slame za steljo,
- 137.400 kg slame za postelje,
- 2.700 m trdnih drv,
- 100 m mehkih drv,
- 2.400 q premoga.

Obširnejši pogoji morejo se zvedeti iz v uradnem listu časopisa „Osservatore Triestino“, potem v Graški „Tagespost“ in v Ljubljanskem „Slovenskem Narodu“ dne 12. julija t. l. v popolnem obsegu objavljenega razglasa in iz pri preskrbovalnem magacinu v Pulji razpoloženi dotičnih zvezkov o pogojih, kateri se (na željo tudi po pošti) dobé po 4 kr. za tiskano polo.

Upravna komisija

(535—1)

c. kr. vojaškega preskrbovalnega magacina.

Najboljše in najcenejše

OLJNATE BARVE

v ploščevinastih pušicah

se dobivajo pri

ADOLFU HAUPTMANN-U

LJUBLJANA.

(218—42)